

ἜΤΟΣ Δ΄.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ἸΑΡΙΕ. 168

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΛΕ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμή ετησίας συνδρομῆς προπληρωτίας δια μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νῆαι 12, δια δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
 Τὸ Γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς οδοῦ Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Γενικῆς Ἱστορικῆς Γραπείας.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 2 Μαρτίου 1882.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 30 Δεκεμβρίου 1882

Φίλατέ μου Ἀσμοδαίε!

Με παρεκάλεσες νὰ σοῦ περιγράψω τὴν Πρωτομαγιά καὶ ἔλα ὅλην τὴν κλητὴν διαθέσειν νὰ τὸ πράξω, μὴ γινώσκων ἢ ἡ παργγελλία σου ἦτο διαβολικὸν τέχνασμα διὰ νὰ με κέρηξαι νὰ ἀνευρεθῶ τὸ καλοκαίρι ἐν τῷ μέρει τοῦ χειμῶνος. Ὅτε ἐξύπνησα τὴν πρῶταν τῆς παραμονῆς, τῆς χαριτωμένης αὐτῆς ἡμέρας, ἐνθυμήθην τὴν ὑπόσχεσίν μου ἄλλ' ἤσθα ὄψων ψυχὸς φοβερόν. Ἦνοιξα τὸ παράθυρόν μου καὶ εἶδα. . . Ὁ ἀνεμὸς ἐλύγιζε φοβερῶς τὰ δένδρα καὶ ἔσειε μὲ λύσαν ὅλην τὴν οἰκίαν, ἡ δὲ βροχὴ ἐπιπτε κρουνηδὸν τύπτουσα τὰς ἔξω τοῦ παραθύρου μου καὶ τὸ λιθόστρωτον τῆς οδοῦ. Ταῦτοχρόνως ἔρριψα τὸ βλέμμα εἰς τὴν Νέαν Ἐφηρίδα ἢν ἰκτικῶδὲ πᾶσαν πρῶταν ἀναγίνωσκῶ καὶ με ἐκπληξίην μου παρετήρησα ὅτι αὐτὴ ἀναγγέλλουσα τὴν Πρωτομαγιάν προτερετὴ τὴν κλητὴν νὰ ἐξέλθωσι, νὰ ἐξέλθωσι, νὰ ἐξέλθωσι, καὶ νὰ μείνωσι, νὰ μείνωσι, νὰ μείνωσι με κίνδυνόν τούτῳ ν' ἀρπάσωσι, ν' ἀρπάσωσι, ν' ἀρπάσωσι, περιπνευμῶνας, περιπνευμῶνας, περιπνευμῶνας. Σαστισμένος ἔρριψα τὸ βλέμμα εἰς τὸν Ἡμεροδείκτην μου καὶ ἐκεῖ νέα ἐκπληξίς με ἐπερίεριν ὁ Ἡμεροδείκτης ἐσημείου με τὸν κατηγορηματικώτερον τρόπον 30 Δεκεμβρίου 1882.

— Ἐπαλάθωσαν ὅλοι; ἐσκέφθην, ἡ ἐπαλάθωσα ἐγώ; Εἶνε δυνατόν νὰ ἦνε σήμερον παραμονὴ Πρωτομαγιάς; Εἶνε δυνατόν ὁ φίλος Κἀμπόδρου γόυος, νὰ θλίψῃ τὸν δειθρόν ὅλων τῶν ἀνδρῶν τούτου καὶ νὰ στῆλθῃ αὐτῶδες εἰς βέβαιον θάνατον; Ἐλαί δυνατόν νὰ ἐκδημῆθην ἐπτά μῆνας ὡς ὁ Ἐπιμενίδης, ἢν εἶμαι βέβαιος ὅτι τὴν προτεραίαν δὲν ἀνέγνωσα κλητὴν ἀπολοφίαν τοῦ Σωτηροπούλου;

Τοιαῦτα διαλογιζόμεν καθήμενος καὶ θρημαίνόμενος πλη-

σίον τῆς ἐστίας μου καὶ παρατηρῶν τοὺς διαβάτας, σπεύδοντας μὲ τὰ ἀλεξιβρόχια, βυθίζομένους μέχρι γόνατος ἐντὸς τοῦ πληοῦ καὶ κουκουλωμένους μὲ βαρέα ἐπανωφόρια. Μετὰ τὰς σκέψεις μου δὲ τινύτας ἀπεφάσισα νὰ μὴ ἐξέλθω καθόλου ἐξω τῆν ἡμέραν ἐκείνην. Διότι δυσὶν θάτερον ἢ τῷ ὄντι ἐλοιμῆθην ἐπὶ ἐπτά μῆνας καὶ τότε θὰ ἐγενόμην καταγέλαστος διότι οὐδὲ γρῦ θὰ ἐγίνωσκον ἐκ τῶν συμβάντων κατὰ τὸ διάστημα τούτο καὶ θὰ ἤρώτων καὶ θὰ ἔλεγον ἄλλα ἀντ' ἄλλων, ἢ πράγματι ἦτο Πρωτομαγιά καὶ τότε θὰ συνέβαινον πολλὰ παράδοξα πράγματα ἐξω, ἅτινα καλλίτερον εἶνε νὰ μὴ ἴδῃ τις. Πρωτομαγιά μὲ χιόνι δηλοῖ ἀνατροπὴν τῶν στοιχείων τῆς φύσεως, ἔπρεπε λοιπὸν νὰ προσδοκῶ νὰ ἴδω τὰ πάντα ἀνάποδα νὰ ἴδω τὸν Τρικούπην γράφοντα ἀπολογίας ὑπὲρ τοῦ Σωτηροπούλου, νὰ ἴδω τὸν Κουμουνοῦρον κατηγοροῦν τὸν Ζηνοπούλου, νὰ ἴδω τὴν Πρωτὰν μὴ δημοσιεύουσαν λόγους τοῦ Δημητρακῆ, νὰ ἴδω τὴν ἐπιτροπὴν ἐπὶ τῆς υγείας τῆς πόλεως πράγματι ὑπάρχουσαν. Ὅπως ἀποφύγω τὰ ἀπροσδόκητα ταῦτα ἀπεφάσισα νὰ μείνω ἐντὸς τῆς οἰκίας μου καὶ μὴ ἔχων τι ἄλλο νὰ πράξω σοὶ ἔγραψα τὴν παρούσαν, παρακαλῶν σε ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ μὲ διαφωτίσης.

Ὁ σὸς
Higrec.

Υ. Γ. Τὴν στιγμήν ταύτην ἦλθεν ἡ γρατὰ ὑπρέτρια ἥτις τακτοποιεῖ τὸ δωμάτιόν μου, καὶ ἥτις με ἐξάγει τῆς ἀπορίας. Ἰδοὺ τί συνέβη. Χθὲς τὴν νύκτα ἐπειδὴ τῆ ἐχρειάζετο χάρτης καὶ δὲν εὗρισκεν ἀλλαχοῦ ἐξεκόλλησεν ὅλα τὰ φύλλα τοῦ Ἡμεροδείκτη ἀφήσασα μόνον τὸ τελευταῖον, διὰ τοῦτο ὁ Ἡμεροδείκτης ἐδείκνυε 30 Δεκεμβρίου. Ὅστε ἐχομὲν Πρωτομαγιάν, ἀλλ' ἐγὼ ἀφίνω τὴν ἀνωτέρω ἡμερομηνίαν ἐπὶ κεφαλῆς τῆς παρούσης, εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Ὁ αὐτός.

ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ ΣΥΝΕΤΟΥ

Ο κ. Σωτηρόπουλος απολογείται. Τὸν ἐγνωρίσαμεν λοιπὸν μέχρι τοῦδε εἰς μίαν ἐποχὴν αὐτοκτονούμενον καὶ εἰς μίαν ἄλλην τὴν ἀπολογούμενον. Εἶνε τὸ αὐτὸ. Ὁ αὐτὸς Σωτηρόπουλος καὶ εἰς τὰς δύο ἐποχάς. Ὁ ὅποιος καὶ μετὰ τὰς δύο αὐτοχειρίας του ζῆ καὶ βσιλεύει.

Παραδείγματα:

Τότε εὐρέθη ἐσκωριασμένον τὸ ζῆρος, δι' οὗ ἤθελε νὰ σκοτώσῃ τὴν τῶρα εὐρίσκειται ἡ Ἐθνικὴ Γνώμη πλεον ἐσκωριασμένη ἢ δημοσιεύουσα κατ' ἐξοχὴν τὰς ἀπολογίας του καὶ ἐπὶ πληρωμῇ δικαία κατὰ στίχον ἢ Στοά, ὁ Λαός, ἡ Νεὰ Ἐφημερίς καὶ ἄλλαι.

Τότε τὸν παρεκάλουν ὁ βσιλεύς νὰ μὴ αὐτοκτονήσῃ παραιτούμενος τὴν ἀπολογούμενος ἰσχυρότατον ἐπιχειρηματίου φέρει, δι' εἶχε περιστάσεις ὡς ὑπουργὸς αὐτὸς νὰ καταχρασθῆ καὶ νὰ κερδίῃ ὅσα ἤλελε (αὐτὸς βέβαια γνωρίζει τὰς λεπτομερείας τῆς μεθόδου), ὅχι νὰ καταδεχθῆ νὰ λάβῃ ἀπὸ τὸν Βελέντζαν μόνον 40,000 δραχμῶν!

Τότε περιπλανᾶτο εἰς τὰς ἀκτὰς τοῦ Φαλήρου πρὸς ἀνεύρεσιν καταλλήλου μέρους δι' αὐτοχειρίαν τὴν φέρει ἀπὸ γραφείων ἐφημερίδων εἰς γρφεῖα, καὶ ἐπὶ τέλους ἀνεύρισκε ὑπερκασιπτήν μὲ κύρια ἄρθρα ἐκ μέρους τῆς συντάξεως τὸν Τηλέγραφον! Καὶ τότε καὶ τὴν ματαιώσει τοῦ σκοποῦ του δι' εὐρεσιν τοῦ ἀκαταλληλοτάτου μέρους.

Τότε δὲν τὸν ἄφηναν οἱ συνάδελφοί του νὰ παραιτηθῆ τὴν ἰσχυρίζεται, δὲν θὰ τὸν ἄφηναν οἱ ἔξω τοῦ δωματίου του ἐκείνην τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν τὸν ἐπεσκέφθη καὶ ὁ Ἄχ. Βελέντζας, νὰ δεχθῆ παρ' αὐτοῦ τὰ χρήματα δ' ὅτι, λέγει, φυσικώτατον ἦτο νὰ ὑποπτευθῆ, δι' ἰσχυρὸν τῶν ἰδόντων αὐτὸν διελθόντων καὶ εἰσελθόντων ἰδιαιτέρως εἰς τὸ γραφεῖόν του νὰ παρετήρητε τὸν ὄγκον τῶν χαρτονομισμάτων, (ὅν μάλιστα ὑπολογίζει ὡς νὰ τὸν εἶχεν ἰδεῖ, ὄντα ἴσον τὸ πάχος πρὸς τόμον 1200 σελίδων) ἢ νὰ ἦτο τις ἐκεῖ ὡς κρυφὸς μάρτυς τῆς ἐγκληματικῆς σκηνῆς. Καὶ πῶς διὰ τούτων ἀποδεικνύει ὁ ἀνὴρ, ὅτι, ἂν ἦτο δωρολήπτης, θὰ ἐλάμβανε καὶ αὐτὰς τὰς προφυλάξεις βεβαιούμενος προηγουμένως, ὅτι δὲν εἶδε, δὲν εἰξέρει κανεὶς! Καὶ ἀφοῦ τὰς ἐλάβεν, ὡς ἐξάγεται ἐξ αὐτῶν τῶν τοιοῦτων ἀπολογιῶν του, πῶς τολμᾷ νὰ παρουσιάζονται ἀνθρώποι ἰσχυρίζόμενοι, ὅτι πείθονται περὶ τελεσθείσης δωροληψίας, ἢ ἡ ἐκτακτος ἱκανότης τοῦ διαπρίξαντος περιώρισεν εἰς μυστήριον μεταξὺ αὐτοῦ, τοῦ Βελέντζα καὶ τοῦ Θεοῦ!

Ἄρα, ὅσον μᾶς ἐπεισε τότε, ὅτι οἱ συνάδελφοί του τὸν ἐκέλευσαν καὶ τὸν μετέπεισαν νὰ μὴ παραιτηθῆ, ἄλλο τόσον τὴν μᾶς πείθει, ὅτι οἱ ἔξω τοῦ γραφείου του ἐπισκέπται θὰ ἦσαν οἱ μόνον οἵτινες θὰ ἠμπόδιζον τὴν δωροληψίαν, κλεισμένης οὗτης καὶ τῆς θύρας, προνοεῖ συνετῆ Βελέντζα!

Ὅτως εὐρισκόμεθα κυριολεκτικῶς εἰς τὴν δευτέραν περιόδον τῶν αὐτοκτονιῶν τοῦ διςσήμερου οἰκονομολόγου, καθ' ὅλους τοὺς κανόνας τῆς ἐξοικονομήσεως, ζωῆς, ὑπολήψεως καὶ χρήματος.

Τοιοῦτον ἀνδρὶ τολμᾷ νὰ σκοφαντῆ ἢ κακεντρέχεια,

τοιοῦτον σωτῆρα τολμᾷ νὰ κηλιδῶν ἢ μοχθηρία, τοιοῦτον ὑβρίστην ἀναιμάκτως κτηθεῖσαν διὰ μέσου κινδύνων ἀπίστου τολμᾷ νὰ δικτύρῃ ἢ γλάσσει τῶν οὐτιδανῶν!

ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΙ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΙ

Ἄλλ' ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲν εἶνε ἐγκληματίσασα προσωποποιήτης.

Δουζίντας

Ὁ βουλευτὴς εἶνε ἀντιπροσωπευτικὸς ὑπεύθυνος.

Ὁ αὐτὸς

Ἰπῆρξεν ἐγκληματικῶς καταδεδικασμένος.

Ὁ αὐτὸς

Ἐφείνη ἐφκείου τοῦ κάνανε τὴν ἐστᾶσι νὰ γραφῆ, καὶ πρόεδρος, στὰ πρακτικὰ πῶς φύγανε δελέγκου.

Μορτεσάντος Μπουλιᾶς

Τὸ νὰ πηδᾷ τις ἀπὸ τὸ ἐν ζήτημα εἰς τὸ ἄλλο εἰμπορὶ νὰ χαρακτηρισθῆ ὡς σκολιόν.

Δημητρακάκης

Ἐδῶ δὲν πρέπει νὰ διατελῆ ὁ νόμος, ὅπως εἰς τὴν θάλασσαν ὅπου τὰ μὲν μεγάλα ψάρια γλυτώνουν, τὰ δὲ μικρὰ πιάνονται.

Στεφανίδης

Αὐτὸ τὸ νομοσχέδιον δὲν εἶνε προσωπικὴ ἐργασία, εἰς ἐπιτροπὰς ἐπιτροπῶν.

Μεσηνιζης

Τὸ νομοσχέδιον αὐτὸ τὸ ὅποιον εἶνε εἰς πρώτην ἀνάγκην ἐπιβάλλεται εἰς τὴν ναυτιλίαν πρὸς τριῶν χιλιάδων ἴσων.

Δουζίντας

Τὰ τέρατα, τὰ ὅποια ἐβλεπον ὁ Ὀδυσσεὺς εἰς τὰς περιπλανήσεις του, ἡ Κίρκη καὶ ὁ Κύκλωψ ἦσαν πρόξενοι τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ αὐτὸς

Παρακαλῶ τὴν Βουλὴν νὰ ἐγγράψῃ ἐκεῖνο τὸ μικρὸν νομοσχέδιον περὶ τριῶν ἀνθρώπων.

Σ. Πετιμεζᾶς

Ἰποβάλλω νομοσχέδιον περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐξετάσεως τῶν βουλευτικῶν... ὡς μαρτύρων.

Ράλλης

Ἄν ὁ κ. Καλλιγᾶς ἀνέτρεξεν εἰς ἱστορικὰς καὶ φιλολογικὰς θαλάσσας, ἐγὼ θὰ ἀναβιβᾶσω αὐτὸ εἰς ἱστορικὴν καὶ φιλοσοφικὴν σφαῖραν.

Ρηγόπουλος

Ὁ κ. Καλλιγᾶς κατήντησεν ἀπόψε εἰς ἓνα ὠκεανὸν ἀπειραντολογίας μεγαλειότερον ἴσως, ἀλλ' ὅχι ὠραιότερον ἐκείνου τὸν ὅποιον ἄλλοτε διήλθον μεταξὺ Εὐρώπης καὶ Ἀμερικής.

Ὁ αὐτὸς

Tête en es

Καταιγομαχία.

Βυθισμένος μέχρι λαιμοῦ εἰς... ἀπολογία.

Ὁ Μάιος τοῦ 1882.

Καλὸς ἦρος Κακῆς Ἑβρας.

Ζαυνηθιός ὁ Παραβάτης.

Πρὸ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἐξετασιῶν ἐπιτροπῶν.

ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ

Ο Laboulaye ὁ ἀκαδημαϊκὸς, ἐν τῷ γνωστοτάτῳ αὐτοῦ πολιτικῷ μυθιστορήματι τῷ ἐπιγραφομένῳ *Οἱ Παρίσιοι ἐν Ἀμερικῇ*, ἐν τῷ ὁποίῳ περιγράφει ἰδανικὴν τινα δημοκρατικὴν πολιτείαν, ὁ διαπρεπὴς ἐκεῖνος πολιτικὸς συγγραφεὺς διηγεῖται πῶς οἱ Ἀμερικανοὶ ἀπαλλάσσονται αὐτοβούλως τῶν ὑπόπτων σκύλων, χωρὶς νὰ περιμένωσι τὴν βραδείαν παρέμβασιν τῆς ἐξουσίας. Τὸ παράδειγμα τοῦτο συμβουλευόμεν τοὺς Ἀθηναίους νὰ ἀκολουθήσωσιν ἀνευ ἀναβολῆς, ἀφοῦ ἡ ἐξουσία ἀκατανόητον δεικνύει πρὸς τὰ ἱερὰ καὶ ἀπαράβιαστα τῶν σκύλων δικαιώματα σεβασμῶν, ἐν πολλοῦ γε καὶ δεῖ νὰ δεικνύη πάντοτε πρὸς τὰ δικαιώματα τῶν λεγομένων ἐλευθέρων καὶ πολλαχῶς δυναστευομένων ἑλλήνων πολιτῶν.

Ἐπιδημία Τιμολόντων ἐνέσκηψεν εἰς τὸν Φιλολογικὸν Σύλλογον Παρνασσόν. Τρεῖς Τιμολόντας εἶχε καὶ ἔκαμε καὶ τοὺς τρεῖς Πρόεδρον καὶ ἀντιπροέδρους.

Ἡξυῖρετε πῶς οἱ φοιτηταὶ ὀνομάζουσιν εὐτραπέλως τοὺς γρηαιοὺς καὶ σοφοὺς ἐκείνους καθηγητὰς τοὺς καθ' ὄλον τὸν μακρὸν αὐτῶν βίον οὐδὲ συλλαβὴν μίαν δυνθόντας νὰ γράψωσι καὶ ὅμως θαυμάζομένους sur parole ὑπὸ ἀβδηρῶν; Ἀγραφιῶτας.

Ὁ Ἀσμοδαῖος ἐλυπήθη ἐγκαρδίως διὰ τὸν τραγικὸν θάνατον τῶν δύο Ἀγγλων ὑπουργῶν. Σημαιοῖ δὲ τὴν παρατήρησιν, ὅτι ὁ θάνατος τῶν ἀρίστων τούτων ἀνδρῶν, ὡς καὶ ὁ τοῦ Προέδρου τῆς Ἀμερικῆς (οὗ ὁ δολοφόνος, ρηθεῖτω ἐν παρόδει, ἐμπαίζει μέχρι τοῦδε τὴν ἀμερικανικὴν δικαιοσύνην) ἀποδεικνύουσιν, ὅτι οἱ κακοῦργοι δὲν ἀνθούσι μόνον εἰς τὰς ἀπολύτους μοναρχίας, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς ἐλευθέρως καλουμένας πολιτείας.

Αἱ διάσημοι ἀλληλογραφίαι.

Κοραῆ μὲ Ἐδανθίαν Καίτην
Βολταίρου μὲ Αἰκατερίνην τὴν Μεγάλην
Κώστα Παππαμιχαλοπούλου μὲ Κλεοπάτραν Βελέντζα.

ΚΡΙΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ ΜΑΣ

Ὑπουργικῶν ἀντιπολιτευομένων

ΤΕΛΕΤΗ	λαμπρὰ	ἀσήμαντος
ΛΟΓΟΣ ΤΡΙΚΟΥΠΗ	ἐξαισιος	ἀνοήσιος
ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΑ ΚΑΛΑΓΓΑ	ἀκατάβλητα	μηδαμινὰ
ΝΕΟΣ ΝΟΜΟΣ	σωτήριος	καταστρεπτικὸς
ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ	σωτηρία	οικετὰ
Ο ΝΕΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ	ειδήμων ὑπηρεσίας	ἀμαθέστατος
Π ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ	παιδοπάτη	ψυχροπάτη
ΣΙΔΗΡΟΦΟΜΙΚΑΙ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ	πηγὴ πλοῦτον	ὀλιθρος λαοῦ
ΣΤΑΛΛΥΦΙΣ ΑΒΕΤΩΝ	ἐπαρόρθωσις νόμων	παρασπονθία
ΤΑΧΥΓΡΑΜΜΕΙΟΝ	ἐβελτιώθη	διεφθάρη
ΝΥΚΤΙΚΑΔΟΥΡΑ	ἀπόρροια παρελθόντος ἀνεπαρόρροια παρόντος	
ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΟΔΟΥ	ἐλευθέρη	ἐλευθέρη
ΛΟΓΟΣ ΔΗΜΗΤΡΑΚΑΚΗ	ἀνευ νόηματος	ἀνευ νόηματος
ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΙΣΟΜΟΡ	ἀπόδειξις πίστ. Ἐ.Ι.	κλιπὴ πιωχῶν

Ἀπανθίσματα ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ τύπου.

Ἐκ τῆς Ἀριζαρτησίας Ναυπλίου.

«Μετὰ λύπης ἐμάθομεν καὶ τηλεγραφικῶς καὶ ἐφημεριδογραφικῶς τὸν θάνατον κλπ.»

Ἐκ τῆς Ἐντρομίας Λαμίας.

«Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον τοῦ δήμου Λαμιέων ἐψήφισε κονδύλιον ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἀνάλογον πρὸς ἀνέγερσιν παραπήγματος ξυλίνου ἐντὸς τοῦ κήτους τοῦ ναοῦ τῆς Εὐαγγελιστρίας.»

Ἐκ τοῦ Ἀστέρος τῆς Θεσσαλίας Λαρίσσης.

«Ἦνε σκληρὰ ἀληθῶς ἡ λέξις, ἀλλ' αἱ πράξεις αὐτῶν δὲν ὄσι σκληρότεροι, δὲν φορεύουσι τὴν ὑπόληψιν τοῦ ἔθνους, δὲν ἐξευτελιζοῦσι κλπ.»

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ.

«Μετὰ παρέλευσιν ὀλίγων ἡμερῶν ἡ Ἐἰμὰ ἔχουσα εἰσέτι τὰ κάλλη θαλλερὰ δίδει τέρμα τοῦ βίου τῆς.»

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ.

«Τὸ παιδομάζωμα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης εἶνε σταθμὸς δι' οὐ σθεναρῶς δυνάμεθα νὰ πείσωμεν τοὺς συμπολίτας μας ὅτι μανὸς ὅτι κλπ.»

Ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

«...τοῦ διαψεύσαντος τὰς ἐλπίδας καταλήψεως τῆς ἐξουσίας ἐν ὥρᾳ γλυκίων προσδοκιῶν...»

Ἐκ τῆς Τριπόλεως.

«Δὲν δύναται τις νὰ βαδίξῃ ἐν τοῖς ὁδοῖς Τριπόλεως ἐν ὥρᾳ βροχῆς ἐὰν δὲν φορῇ πανταλόνι γτεκοιλί.»

Ἐκ τοῦ Φερσκέθου Σύρου.

«Γάμος, ὥρατον ὑελουργεῖον παράγον ὥρατια ποτήρια, κἀλλιστον ὑφαντουργεῖον ἐξυφαίνον ὥρατια ὑφάσματα. Ἰδοὺ ἡ ἔννοια ἦν ἀποδίδουσι σήμερον εἰς τὸν ἀστέρη τοῦτον τὸν φῶτίζοντα τὸ στερέωμα τοῦ ἔρωτος.»

Ἐκ τῶν Ἡμερησίων Νέων.

Ἐκ τῶν καλλιστῶν καὶ ἀριστῶν συγκληρονητῶν νέος κ. κ. κ.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῆς Ἐνώσεως